

UCHWAŁA NR XXXVI/286/2017
RADY GMINY STEGNA

z dnia 29 listopada 2017 r.

**w sprawie zmiany oznaczenia taksonomicznego oraz zniesienia formy ochrony prawnej drzewa
uznanego za pomnik przyrody**

Na podstawie art. 3b oraz 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) w związku z art. 44 ust. 1 ,2, 3, 3a, 3b i 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, 2249 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 132, 1074, 1566 i 1595) po uzgodnieniu z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku pismo z dnia 04.10.2017 r. znak: RDOŚ-Gd-WZG.623.21.2017.EK.1 Rada Gminy Stegna uchwała co następuje:

§ 1.

Dokonuje się zmiany oznaczenia taksonomicznego drzewa uznanego za pomnik przyrody, na podstawie Zarządzenia Wojewody Elbląskiego Nr 21/88 z dnia 2 września 1988 r. w sprawie uznania niektórych tworów przyrody za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Elb. Nr 24, poz. 732) wskazanego w wykazie tworów przyrody w województwie elbląskim uznanych za pomniki przyrody stanowiącym załącznik do ww. zarządzenia pod pozycją 78, zidentyfikowanego dotychczas jako jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.) i oznacza się je jako **topolę kanadyjską (*Populus ×canadensis* ‘Serotina’)**.

§ 2.

1. Znosi się ochronę pomnika przyrody – drzewa z gatunku **Topola kanadyjska (*Populus ×canadensis* ‘Serotina’)** rosnącego na terenie działki nr 219 położonej w miejscowości Mikoszewo, uznanego za pomnik przyrody na podstawie Zarządzenia Wojewody Elbląskiego Nr 21/88 z dnia 2 września 1988 r. w sprawie uznania niektórych tworów przyrody za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Elb. Nr 24, poz. 732) wskazanego w wykazie tworów przyrody w województwie elbląskim uznanych za pomniki przyrody stanowiącym załącznik do ww. zarządzenia pod pozycją 78, zidentyfikowanego dotychczas jako jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.).

2. Zniesienie ochrony drzewa uznanego za pomnik przyrody o którym mowa w ust. 1 następuje ze względu na zapewnienie bezpieczeństwa powszechnego.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Stegna.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Wiceprzewodnicząca Rady

Brygida Drągowska

Uzasadnienie

Topola kanadyjska (*Populus × canadensis* 'Serotina') rosnąca na terenie działki nr 219 w miejscowości Mikoszewo uznana została za pomnik przyrody, na podstawie Zarządzenia Wojewody Elbląskiego Nr 21/88 z dnia 2 września 1988 r. w sprawie uznania niektórych tworów przyrody za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Elb. Nr 24, poz. 732) - (zarejestrowana pod numerem ewidencyjnym 78 w Rozporządzeniu Wojewody Elbląskiego Nr 21/88 z dnia 2 września 1988 roku, jako jesion wyniosły). Drzewo rośnie na terenie prywatnej posesji.

Właściciel dz. nr 219 w miejscowości Mikoszewo oraz właściciel sąsiedniego budynku wnioskowali o zniesienie oraz usunięcie drzewa uznanego za pomnik przyrody. Wskazywali oni, iż drzewo stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa.

Mając na uwadze powyższe Gmina Stegna zawarła umowę nr 529/I/2017 na wykonanie ekspertyzy dendrologicznej ww. drzewa.

W dniu 08.08.2017 r. biegły sądowy w zakresie leśnictwo, szacunek brakarski (sortymentacja drewna, szacowanie wartości drewna), dendrologia (ocena stanu zdrowotnego drzew, pielęgnacja drzew, tomografia drzew) ochrona środowiska naturalnego (ochrona przyrody, ochrona terenów zieleni, ochrona zieleni zabytkowej) mgr inż. Krzysztof Jankowski z listy biegłych sądowych Prezesa Sądu Okręgowego w Szczecinie przy udziale mgr inż. arch. kraj. Darii Siwik przeprowadzili prace terenowe celem zebrania wszystkich niezbędnych informacji do wykonania ekspertyzy dendrologicznej pomnika przyrody – drzewa z gatunku **Topola kanadyjska (*Populus × canadensis* 'Serotina')** rosnącego na terenie działki nr 219 w miejscowości Mikoszewo. Szczegółowe oględziny drzewa przeprowadzono przy świetle dziennym, w stabilnych warunkach atmosferycznych, niewpływających na ocenę stanu drzewa.

Badanie tomografem dźwiękowym wykazało występowanie rozległych obszarów objętych początkowym procesem deprecjacji drewna w centralnej części. Ubytki wewnętrzne obejmują 21% powierzchni przekroju poprzecznego pnia. Drewno zdrowe stanowi 44% przekroju poprzecznego pnia. Dodatkowo stwierdzono również występowanie licznych pęknięć wewnątrz pnia. Pęknięcia mogą być pochodną wyładowania atmosferycznego, które w okresie 2005-2007 uszkodziło drzewo. W warunkach zbliżonych do półnaturalnych lub naturalnych stan przekroju pnia w miejscu badania mógłby pozwolić na jego zachowanie, jednak analiza okoliczności lokalizacji oraz pozostałych informacji uzyskanych podczas oględzin pozwala wytypować drzewo do wycinki. Nie ma możliwości przeprowadzenia racjonalnej pielęgnacji drzewa zgodnie ze sztuką ogrodniczą, która pozwoliłaby podnieść poziom bezpieczeństwa w otoczeniu. Użytkowanie otoczenia określono jako ciągłe, ponieważ w zasięgu strefy niebezpiecznej (tj. półtorej wysokości drzewa) znajdują się budynki mieszkalne, sklep, parking dla pojazdów, przejście dla pieszych, pas drogowy ul. Gdańskiej oraz napowietrzna linia energetyczna. Przedmiotowe drzewo osiągnęło poziom maksymalnego rozwoju biologicznego i już w przeszłości spadające konary przyczyniały się do powstawania szkół materialnych. Liczne ubytki wgłębne powyżej ½ wysokości pnia powstałe w wyniku usunięcia konarów w przeszłości lub ich wyłamania. Dodatkowo nakładającą się wadą jest rozległa rysa piorunowa, która co prawda jest sukcesywnie zablizniana tkanką kallusową, niemniej jednak nie zapobiegło to wytworzeniu zgnilizny wewnętrznej pnia.

W przedstawionej ekspertyzie zwrócono uwagę, że przedmiotowe drzewo posiada poziom ryzyka na tyle wysoki, iż należy je usunąć, ponieważ potencjalne straty mogą być dalekosiężne w skutkach.

Mając na uwadze powyższe ustalono, że występują przesłanki do zniesienia formy ochrony przyrody z pomnika przyrody opisanego w § 1 i 2 niniejszej uchwały, zgodnie z zapisami art. 44 ust. 3, 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Zgodnie z art. 44 ust. 3a ww. ustawy o ochronie przyrody projekt uchwały został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gdańsku, który wydał w przedmiotowej sprawie pismo z dnia 04.10.2017 r. znak: RDOŚ-Gd-WZG.623.21.2017.EK.1